

Referat despre cultura cerealelor si domesticirea animalelor - a patra parte

In Orientul Mijlociu fructele comestibile cunoscute mai intii erau curmalele, maslinele si strugurii. Cultura vitei de vie a inceput probabil in nordul Mesopotamiei, in Siria si Palestina, unde vita de vie crestea in stare salbatica. (Smochinul, prunul, ciresul, piersicul, parul si marul, se pare ca sunt de asemenea origine din Asia sud-vestica).

Cultura cerealelor a fost mai intensa, fireste, in vaile fertile ale marilor fluvii (Tigru si Eufrat, Indus, Nil, Fluviul Galben), ale caror revarsari periodice lasau in urma lor un namol foarte fertil; iar cand ploile nu erau suficiente, cultura putea fi asigurata prin sisteme simple de irigatie artificiala.

Agricultura bazata pe irigatie a dus la obtinerea unui surplus de produse; ceea ce a dat posibilitatea unor grupuri sociale noi de mestesugari, de negustori, etc. sa se dedice exclusiv activitatii lor specifice de productie si de efectuare a schimburilor. La randul lor aceste activitati au dus, treptat, la transformarea satelor in centre mai mari, cu activitati economice si culturale complexe orasele.

Unealta primara folosita in agricultura a fost sapaliga, care la inceput, cand doar inlocuia batul de scormonit, era folosita numai pentru scoaterea radacinilor. Apoi, agricultorii erei neolitice au utilizat-o fie folosind cornul, fie sub forma unei lame de piatra ascutita legata in unghi drept pe un suport de lemn caruia i se ataseaza o coada; dar sapaliga putea fi si in intregime numai din lemn si ca atare si evoluat spre forma unui rudimentar plug, in mileniul al IV-lea si-a facut aparitia in Orientul Apropiat plugul avind un cui sau o lama de lemn ca brazdar, care putea efectua o aratura dubla, incrucisata (si care la inceput era tras ca in Egiptul pre-dinastic de oameni).